

Daniel Kitabı - Sayı Otuz Altı

Nebukadnezar'ın Peygamberlik Simgeselliği: Millerci Hareketin Tarihî Yol İşaretlerinin ve Ulai Nehri'ne dair Mühürlenmiş Görümün Ortaya Çıkarılması

Jeff Pippenger
2023-12-31

Daniel kitabının birinci bölümü, 11 Ağustos 1840'tan 22 Ekim 1844'e kadar birinci ve ikinci meleklerin tarihini temsil eder. Daniel kitabının dördüncü bölümü de MÖ 723'ten 22 Ekim 1844'e kadar birinci ve ikinci meleklerin tarihini ele alır. Elbette bu, "satır üstüne satır" denilen geç yağmur metodolojisi olmadan görülemez.

Daniel kitabının dördüncü bölümündeki Nebukadnezar, çok karmaşık bir peygamberlik simgesidir. William Miller'ın tarihindeki Ulai Nehri görümünün mühürünün açılışını ele almaya başlarken onun neyi temsil ettiğini kendimize hatırlatmamız önemlidir. Nebukadnezar'ın ikinci rüyası, William Miller'ın ikinci rüyasına benzer biçimde, Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki "yedi vakit"i temsil ediyordu; bu, Daniel kitabının tamamını birbirine öreerek birleştiren peygamberlik ipliğidir. Daniel, dördüncü bölümdeki Nebukadnezar'ın rüyasını yorumladığında, yaklaşan bir yargı konusunda onu uyardı ve böyle yapmakla 1798'de "zamanın sonu"nda tarih sahnesine giren birinci meleğin mesajını örneklemiştir.

Nebukadnezar'a geleceği konusunda uyarı yapılan yargı gerçekleştiğinde, bu gerçekleşme, soruşturma yargısının başladığı 22 Ekim 1844'ü tipolojik olarak simgeliyordu. Dördüncü bölümde, hem Daniel'in verdiği uyarı mesajı hem de bu uyarıyla bağlantılı yargının gelişi "saat" sözcüğüyle temsil edilir. Nebukadnezar'ın yargısının "saati", birinci meleğin mesajındaki Tanrı'nın yargısının "saatini" temsil ediyordu. Bu aynı zamanda, Tanrı'nın icraî yargısının başladığı Pazar yasasının "saatini" de tipolojik olarak simgeliyordu. Daniel kitabının dördüncü bölümünde, "saat" sözcüğüyle simgelenen 1798'de birinci meleğin mesajının gelişi ve 22 Ekim 1844'te üçüncü meleğin gelişi daha sonra tekrarlanır ve genişletilerek ele alınır. "Tekrar et ve genişlet" tekniği, peygamberlikte, özellikle de Daniel kitabında tekrar tekrar görülen bir peygamberlik tekniğidir.

Nebukadnezar yargının "saatine" vardığında, onun yargısı olan "yedi zaman" başladı ve kuzeyin kralı olarak, o zaman İsrail'in kuzey krallığına MÖ 723'te getirilen yargıyı temsil etti. Ona bir hayvanın yüreği verildi ve Kutsal Kitap peygamberliğinde bir hayvan bir krallıktır ve MÖ 723'ten 1798'e kadar, Daniel kitabında sık sık konu edilen putperestliğin iki biçimini temsil etti.

Bin iki yüz altmış gün boyunca (bin iki yüz altmış yılı temsil eden) putperestliğin yıkıcı gücünü temsil etti; sonra da yine bin iki yüz altmış gün (bin iki yüz altmış yılı simgeleyen) papalığın yıkıcı gücünü temsil etti. Her iki yıkıcı gücün de özü aynıydı; çünkü papacılık, Hristiyanlık kisvesine bürünmüş putperestlikten ibarettir.

Daniel'in on ikinci bölümünde tanımlanan bir sembol olan "günlerin sonunda", 1798'deki "zamanın sonu"nu temsil eder; o vakitte krallığı ona iade edildi. Daniel'in dördüncü bölümündeki tanıklık ve Peygamberlik Ruhu, krallığı "günlerin sonunda" kendisine iade edildiğinde onun iman

etmiş bir adam olduğunu bildirir. Böylece dört önemli gerçeğin peygamberî bir sembolü hâline gelir. Kendi "yedi vakti"nin ilk yarısında temsil ettiği putperestliğin ejderha gücü ile "yedi vakti"nin son yarısında temsil ettiği canavar gücü arasında peygamberî bağlantı olur. Bu iki gücün bir sembolü olarak, 1798'de yeniden tesis edilmiş bir krallık olarak dururken, o, Sur'un fahişesi unutulmuşken yetmiş sembolik yıl hükmedecek olan üçüncü ıssızlaştırıcı gücü (sahte peygamber) temsil eder. Babil'in kralı olarak Nebukadnezar, son günlerde modern Babil hâline gelecek üç güç arasındaki peygamberî bağı temsil eder; bu da dünyayı Armagedon'a götürür.

Ayrıca Amerika Birleşik Devletleri'nin doğuşunu, 1798'de bir kuzu olarak başlayan yeryüzünden çıkan canavar olarak temsil etti; bu durum, onun dönüşüm deneyimiyle sembolize ediliyordu. Aynı anda yeryüzünden çıkan canavarın üzerindeki iki boynuzu da temsil ederdi; Cumhuriyetçilik ve Protestanlık olarak bunlar, Amerika Birleşik Devletleri'nin gücünü ifade ediyordu; bu da onun dünyadaki en ayrıcalıklı ulus haline gelmesini sağlamıştı. Ne var ki yetmiş simgesel yılın sonunda bu iki boynuz, her ikisi de iki sınıfa bölünmüş olarak, sapmış Cumhuriyetçilik ve sapmış Protestanlık şeklinde temsil edilecekti. Cumhuriyetçiliğin boynuzu, Anayasa'nın kutsal ilkelerini açıkça hiçe sayan Demokrat Parti ile, Anayasa'nın savunucusu ve bayraktarı olduğunu ileri süren, fakat gerçekte Anayasa'nın kutsal ilkelerini inkâr eden ve o kutsal belgedeki ilkelere üstün gelsin diye gelenek ve görenekleri tercih eden Cumhuriyetçi Parti'den oluşacaktı.

İki taraf, Mesih'in zamanında Sadukiler ve Ferisiler tarafından temsil ediliyordu. Sadukiler ile Ferisilerin ruhu, dinden dönmüş Protestanlığın boynuzunda da kendini gösterecekti; bir sınıf Pazar günü ibadetini savunurken, diğeri Sebt günü ibadetini. Nebukadnezar'ın, 1798'de, "günlerin sonunda" dönüşmüş hâli, Amerika Birleşik Devletleri'ni ve yeryüzü canavarının her iki boynuzunu da uygun biçimde temsil eder. Üç simgenin de, yani yeryüzü canavarı ile onun iki boynuzunun, kuzudan ejderhaya dönüşmesi mukadderdi.

Nebukadnezar, "yedi vakit"inin sonunda, tarihî Babil krallığını son günlerdeki modern Babil'in sembolü olarak tanımlayan bağı temsil ediyordu; modern Babil, ejderha, canavar ve sahte peygamberden oluşur. Ayrıca, iki boynuzlu yeryüzü canavarının temsil ettiği üç peygamberî varlığı da temsil ediyordu; bu yeryüzü canavarı, Sur'un fahişesinin unutulduğu yetmiş sembolik yıl boyunca kuzudan ejderhaya dönüşür. Onun tarihî krallığının, yetmiş sembolik yıl boyunca hüküm süren krallığı örnekleyen krallığın ta kendisi olması manidardır.

Nebukadnezar'ın dördüncü bölümdeki sembolizmi, birinci bölümün üzerine yerleştirilmelidir. Bu uygulama yapıldığında, Millerci tarihin kilometre taşlarını bir araya getirir ve o dönemde mührü açılan Ulai Nehri görünümüne ilişkin birkaç gerçeği doğrular. Millerci hareketin temeli ve ana sütunu, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on üçüncü ve on dördüncü ayetlerindeki soru ve cevaptı. Soru şuydu: "Sürekli sunu ve yıkım getiren başkaldırıyla ilgili görünüm, hem kutsal yerin hem de ordunun ayaklar altına alınmasına kadar ne kadar sürecektir?"

Kutsal Kitap'taki yüzlerce, hatta binlerce eklenmiş kelime arasında, metne ait olmadığını ilhamın belirlediği tek ek kelime "kurban"dır. Bu kelime uygun biçimde çıkarıldığında, "sürekli olan" ve "isyan"ın iki ayrı yıkıcı güç olduğu açıkça anlaşılır. Kardeş White, "kurban" sözcüğünün insan bilgeliğiyle eklendiğini ve metne ait olmadığını özellikle belirtir; ve aynı pasajda, Millercilerin

“sürekli olan”ı putperestlik olarak tanımlamakta haklı olduklarını da ifade eder. On üçüncü ayetteki sorunun içindeki dilbilgisel terimler, Mesih tarafından Kardeş White’ın yazıları aracılığıyla titizlikle belirlenmiştir; ve metinlerin ve ilhamla verilmiş ek talimatların ışığında değerlendirildiğinde, soru şudur: “Hem kutsal yeri hem de Tanrı’nın halkını çiğnemek üzere olan putperestlik ve papalık adlı iki yıkıcı güçle ilgili görünüm ne kadar sürecektir?”

Bu nedenle, Nebukadnezar 1798’de “zamanın sonu”nda konumlandırıldığında, dönüşmüş bir adamı temsil eder ve bu nedenle Adventizmin merkezi sütunu ve temelini anlayacak olan “akıllıları” temsil eder. Dönüşümü, o dönemde mühürü açılan “bilginin artması”nı anlayan “akıllıları” tanımlar; ancak onun bizzat peygamberlik sembolizmi, şu sorunun konusu olan tarihi doğrudan betimler: “Tanrı’nın halkını (ordu) ve Tanrı’nın kutsal yerini çiğneyip ayaklar altına alacak putperestliğin ve papalığın ıssız bırakan gücünün görünümü ne kadar sürecektir?” “Bilginin artması”nı anlayan bir “akıllı kız”ın simgesi olarak William Miller’ı temsil eder; çünkü Miller, 1798’de, “zamanın sonu”nda başlayan tarihte “akıllı” olanların simgesidir.

Nebukadnezar, "sonun zamanı" yol işaretinin bir sembolüdür ve birinci bölüme uygulandığında, o zamanda birinci meleğin gelişini de temsil eder; çünkü dördüncü bölümde, Daniel'in Nebukadnezar'a uyarı mesajını verdiği "saat", birinci meleğin geldiği zamanı işaret eder ve bu 1798'dir. Nebukadnezar'ın yargısının geldiği "saat" ise 22 Ekim 1844'te Tanrı'nın araştırmacı yargısının başlangıcının "saatini" temsil ediyordu. Dördüncü bölümde Nebukadnezar sembolizmiyle ortaya konan yol işaretleri, MÖ 723, 538, 1798 (sonun zamanı) ve 22 Ekim 1844'tür.

Daniel kitabının birinci bölümünde Millerci tarihin yol işaretleri, 1798'de "zamanın sonu"na ulaşmış olan ilk mesajın güçlendirilmesinin bir sembolü olan Jehoiakim ile başlar. Jehoiakim tarafından temsil edilen ilk mesajın güçlendirilmesi, 11 Ağustos 1840'ı işaret eder. Jehoiakim'in yenilgiye uğratılması, Babil'in hükümrانlığının yetmiş yılını başlatır ve bu, Cyrus'un fermanıyla sona erer. Daniel kitabının birinci bölümü, bir beslenme testi olarak temsil edilen, ardından bir görsel testin geldiği ve bir turnusol testiyle sonuçlanan üç aşamalı bir sınama sürecini tanımlar. Bu üç test, 11 Ağustos 1840'ı temsil eder; o sırada, İsa Mesih'ten aşağı olmayan bir şahsiyet olan kudretli melek, Tanrı'nın halkının o zaman "yemesi" gereken küçük bir kitapla gökten indi; tıpkı Daniel ve üç yiğidin, Babil'in diyetini değil, baklagil diyetini yemeyi seçmeleri gibi.

O sürecin ikinci imtihanı, Protestan kiliselerin Miller’in mesajını (birinci meleğin mesajını) reddetmelerinin açığa çıkışını temsil ediyordu; böylece Millerci hareket ile, o andan itibaren peygamberlik bağlamındaki rollerine sapkın Protestanlık olarak giren Protestan kiliseler arasında bir ayrım görülebiliyordu. Bu iki sınıf arasındaki fark, Babil diyetinin yerine semavi gıdayı yemeleri sayesinde Daniel ve üç yiğidin bedenlerinin daha güzel ve daha besili görünmesi kadar belirgindi. Bu ayrım, 1843’ün Kutsal Kitap yılı sonunda (19 Nisan 1844’te), on bakire benzetmesindeki bekleme zamanı geldiğinde belirgin biçimde ortaya çıktı.

Turnusol testi olan üçüncü sınav, üç yılın ardından "saat" in geldiği ve Nebukadnezar’ın bizzat değerlendirerek Daniel’i ve üç yiğidi Babil’in bilginlerinden "on kat" daha üstün ilan ettiği 22 Ekim 1844’ü temsil ediyordu. Daniel kitabının dördüncü bölümünü birinci bölümün üzerine

yerleştirmek, Millerci tarihin yol işaretlerini ortaya çıkarır: 1798'deki "sonun zamanı"; 11 Ağustos 1840'ta ilk meleğin mesajının güçlendirilmesi; 19 Nisan 1844'teki ilk hayal kırıklığı; ve 22 Ekim 1844'teki büyük hayal kırıklığı.

Millerit tarihinin belirli dönüm noktalarını belirlemenin ötesinde, iki bölüm, "satır üzerine satır" bir araya getirildiğinde, birinci meleğin mesajını ortaya koyar, iki bin üç yüz gnle ilgili temel doktrinin konusu olan iki yıkım getiren gücü tanımlar ve ayrıca Daniel kitabının mührü açıldığında her zaman gerçekleşen, Daniel on ikideki üç aşamalı sınaama sürecini gösterir.

Ayrıca, 1798'de bilgelerin sembolü olarak Nebukadnezar'ın, dördüncü bölümdeki ikinci rüyasıyla birlikte, hareketi gerçek Protestan boynuzu haline gelecek olan William Miller'ı temsil ettiğini de belirtirler. Adventizmin temel hakikatlerini temsil eden William Miller'ın alışması, Habakkuk'un iki levhası üzerinde temsil edilmiştir; Tanrı da o kutsal levhaların her ikisinin hazırlanışını yönlendirmiştir.

Miller'in, peygamberlik tarihine ilişkin bakış açısı onu  yıkım getiren gücün bulunduğunu fark etmekten alıkoyduğu için, doğru biçimde görmediği birkaç peygamberlik gerçeği vardı; yalnızca putperestlik (ejderha) ve papalık (canavar) değil, aynı zamanda sapkın Protestanlık (sahte peygamber). Tanrı'nın takdiriyle, tarihteki bakış açısı tarafından sınırlanmış olan Miller'in o peygamberlik anlayışları Habakkuk'un iki kutsal levhası üzerinde yer almadı.

Daniel kitabının dördüncü bölümünde yer alan Nebukadnezar'ın ikinci rüyası, William Miller'ın ikinci rüyasını temsil eder. Her iki rüya da "yedi vakit"i ele alır ve Miller'ın rüyası, 1863'te başlayan ve Gece Yarısı ığlığı'na kadar tırmanan çalışmasının reddedilişini ortaya koyar. Her iki rüya da bir dağılma döneminin ardından bir krallığın yeniden tesis edilmesiyle sona erer. Bu nedenle, 1798'de mührünün açıldığı Ulai Nehri görüsünü doğrudan ele almadan önce, Miller'ın ikinci rüyasını inceleyeceğiz.

Rüyamda Tanrı'nın, görünmeyen bir el aracılığıyla bana, yaklaşık on in uzunluğunda, kenarları altı in olan kare biçimli, abanozdan yapılmış ve üzerine inciler özenle kakılmış, özenle işlenmiş bir kutu gönderdiğini gördüm. Kutunun üzerinde bir anahtar bağlıydı. Hemen anahtarı alıp kutuyu açtım; şaşkınlık ve hayretle gördüm ki, kutu her türden ve boydan mücevher, elmas, kıymetli taş ve her ebat ve değerde altın ve gümüş sikkelerle doluydu; hepsi kutunun içinde kendi yerlerine güzelce yerleştirilmişti; bu düzenleriyle, ancak gneşinkiyle kıyaslanabilecek bir işık ve ihtişam yansıtıyorlardı.

İçindekilerin parlaklığı, güzelliği ve değerı yüreğimi sevinçten taşırmış olsa da, bu harika manzaranın keyfini tek başıma çıkarmanın benim görevim olmadığını düşündüm. Bu yüzden onu odamda bir orta sehpanın üzerine koydum ve arzu eden herkesin gelerek bu hayatta insanoğlunun gördüğü en görkemli ve en parlak manzarayı görebileceğini duyurdum.

İnsanlar içeri girmeye başladı; önce sayıları azdı, ama giderek bir kalabalığa dönüştüler. Kutunun içine ilk kez baktıklarında hayrete düşüp sevinç çığlıkları atıyorlardı. Fakat izleyiciler oğaldık herkes mücevherleri kurcalamaya başlıyor, onları kutudan çıkarıp masanın üzerine saçıyordu. Sahibinin benden kutuyu ve mücevherleri yeniden isteyeceğini düşünmeye başladım; ve onların etrafa saçılmasına izin verirsem, onları eskisi gibi kutudaki yerlerine asla

yeniden yerleştirmeyeceğimi; ve sorumluluk çok büyük olacağından bunun hesabını asla veremeyeceğimi hissettim. Bunun üzerine insanlara onları ellememeleri, kutudan çıkarmamaları için yalvarmaya başladım; ama ben ne kadar yalvardıysam, onlar o kadar çok saçılar; ve şimdi sanki onları odanın her yanına, yere ve odadaki her mobilyanın üzerine saçıyorlardı.

Sonra, gerçek mücevherler ve sikkelerin arasına sayısız sahte mücevher ve kalp para saçıklarını gördüm. Aşağılık davranışları ve nankörlükleri beni son derece öfkelenirdi ve bunun için onları azarlayıp payladım; fakat ben onları ne kadar azarladıysam, sahte mücevherlerle sahte parayı o kadar çok gerçeklerin arasına saçılar.

O anda nefsen öfkelenim ve onları odadan dışarı atmak için fiziksel güç kullanmaya başladım; ama ben birini dışarı itip çıkarırken üçü daha içeri giriyor ve içeri toz toprak, talaş, kum ve her türden çöp taşıyorlardı; ta ki gerçek mücevherlerin, elmasların ve sikkelerin her birinin üzerini kaplayıp hepsini gözden gizleyinceye kadar. Mücevher kutumu da paramparça ettiler ve çöplerin arasına saçılar. Kederime ya da öfkeme kimsenin aldırmadığını düşündüm. Tamamen cesaretim kırıldı, yüreğim daraldı ve oturup ağladım.

Böylece büyük kaybım ve mesuliyetim yüzünden ağlayıp yas tutarken Tanrı'yı hatırladım ve bana yardım göndermesi için içtenlikle dua ettim. Hemen kapı açıldı ve bir adam odaya girdi; bunun üzerine odadaki herkes çıktı. Adamın elinde bir temizlik fırçası vardı; pencereleri açtı ve odadaki kir ve çöpu odadan fırçalamaya başladı.

Ona dur diye haykırdım, çünkü çerçöpün arasında saçılmış bazı değerli mücevherler vardı.

Bana 'korkma' dedi, çünkü 'onlarla ilgilenecekti'.

"Sonra, o kir ve çöpleri, sahte mücevherleri ve sahte sikkeleri süpürürken, hepsi bir bulut gibi yükselip pencereden dışarı çıktı ve rüzgâr onları alıp götürdü. O telaşta gözlerimi bir anlığına kapadım; açtığımda, bütün o çerçöp yok olmuştu. Kıymetli mücevherler, elmaslar, altın ve gümüş sikkeler ise odanın dört bir yanına bol bol saçılmıştı."

Sonra masanın üzerine, öncekinden çok daha büyük ve daha güzel bir sandık koydu ve mücevherleri, elmasları, paraları avuç avuç toplayıp sandığın içine attı; içlerinden bir tek bile kalmayınca kadar, oysa elmasların bazıları iğne ucu kadar bile büyük değildi.

Daha sonra bana 'Gel ve gör.' diye seslendi.

"Sandığın içine baktım, ama gördüğüm manzara gözlerimi kamaştırdı. Önceki görkemlerinin on katıyla parlıyorlardı. Onları etrafa saçıp toza toprağa karıştırıp çiğneyen o kötü kişilerin ayakları tarafından kumda adeta ovularak parlatılmış olduklarını düşündüm. Sandıkta güzel bir düzen içinde, her biri yerli yerinde dizilmişlerdi; onları içine atan adamın görünür hiçbir çabası olmaksızın. Büyük bir sevinçle haykırdım ve o haykırış beni uyandırdı." Erken Yazılar, 81-83.

Miller'in rüyasını bir sonraki yazıda ele alacağız.

Aşağıdaki, James White tarafından Miller'in rüyasını Advent Herald'da yayımlarken yazılmış, William Miller'in ikinci rüyasının girişidir.

Aşağıdaki rüya, iki yıldan fazla önce Advent Herald'da yayımlandı. O zaman bunun geçmiş İkinci Geliş tecrübemizi açıkça ortaya koyduğunu ve Tanrı'nın rüyayı dağılmış sürünün yararı için verdiğini gördüm.

Rab'bin büyük ve korkunç gününün yaklaştığının belirtileri arasında Tanrı rüyaları koymuştur. Bkz. Yoel 2:28-31; Elçilerin İşleri 2:17-20. Rüyalar üç şekilde gelebilir; birincisi, "işin çokluğundan." Bkz. Vaiz 5:3. İkincisi, Şeytan'ın kötü ruhunun ve aldatmasının etkisi altındaki kişiler, ondan kaynaklanan rüyalar görebilir. Bkz. Tesniye 8:1-5; Yeremya 23:25-28; 27:9; 29:8; Zekeriya 10:2; Yahuda 8. Ve üçüncüsü, Tanrı her zaman halkını, meleklerin ve Kutsal Ruh'un aracılığıyla gelen rüyalarla az çok öğretmiş ve hâlâ da öğretmektedir. Gerçeğin apaçık ışığında duranlar Tanrı'nın kendilerine bir rüya verdiğinde bunu bileceklerdir; ve böyleleri sahte rüyalarla aldatılıp yoldan saptırılmaz.

'Ve dedi ki, Şimdi sözlerimi dinleyin; aranızda bir peygamber varsa, ben RAB, kendimi ona bir görümde bildireceğim ve onunla rüyada konuşacağım.' Çölde Sayım 12:6. Yakup dedi ki, 'RAB'bin meleği benimle rüyada konuştu.' Yaratılış 31:2. 'Ve Tanrı Aramlı Lavan'a geceleyin rüyada geldi.' Yaratılış 31:24. Yusuf'un rüyalarını okuyun, [Yaratılış 37:5-9], sonra da bunların Mısır'da gerçekleşmesinin ilginç öyküsünü. 'Givon'da RAB geceleyin rüyada Süleyman'a göründü.' 1. Krallar 3:5. Daniel'in ikinci bölümündeki o büyük ve önemli heykel rüyada verildi; aynı şekilde yedinci bölümdeki dört canavar vb. de. Hirodes bebek Kurtarıcı'yı yok etmeye kalkıştığında, Yusuf Mısır'a kaçması için rüyada uyarıldı. Matta 2:13.

'Ve SON GÜNLERDE, şöyle diyor Tanrı: Ruhumdan bütün insanların üzerine dökeceğim; oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek, gençleriniz görümler görecek, yaşlılarınız rüyalar görecek.' Elçilerin İşleri 2:17.

Peygamberlik armağanı, rüyalar ve görümler aracılığıyla, burada Kutsal Ruh'un meyvesidir ve son günlerde bir işaret oluşturacak kadar açığa çıkacaktır. Bu, müjde kilisesinin armağanlarından biridir.

'Ve O, bazılarını elçi; bazılarını PEYGAMBER; bazılarını müjdecî; bazılarını da çoban ve öğretmen olarak verdi; kutsalların donatılması, hizmet görevinin yapılması ve Mesih'in bedeninin geliştirilmesi için.' Efesliler 4:11-12.

"Ve Tanrı kilisede bazılarını atadı: önce elçiler, sonra PEYGAMBERLER," vb. 1. Korintliler 12:28. "PEYGAMBERLİK SÖZLERİNİ küçümsemeyin." 1. Selanıkliler 5:20. Bkz. ayrıca Elçilerin İşleri 13:1; 21:9; Romalılar 7:6; 1. Korintliler 14:1, 24, 39. Peygamberler ya da peygamberlik sözleri, Mesih'in kilisesinin ruhsal gelişmesi içindir; ve Tanrı'nın sözünden, onların müjdeciler, çobanlar ve öğretmenlerden önce ortadan kalkacağına dair ortaya konabilecek hiçbir kanıt yoktur. Ama itiraz eden şöyle der: "O kadar çok sahte görüm ve rüya oldu ki, bu tür şeylerden hiçbirine güvenemiyorum." Şeytanın da bir taklidi olduğu doğrudur. Onun her zaman sahte peygamberleri olmuştur ve aldatma ve zaferinin bu son saatinde onları şimdi de beklememiz kuşkusuzdur. Taklitleri var diye bu tür özel vahiyleri reddedenler, aynı mantıkla biraz daha ileri gidip Tanrı'nın insana bir rüyada ya da görümde kendini hiç açıkladığını da inkâr edebilirler; çünkü taklit her zaman var olmuştur.

Rüyalar ve görümler, Tanrı'nın insana kendisini açıkladığı araçlardır. Bu yolla peygamberlere konuştu; peygamberlik armağanını İncil kilisesine verilen armağanlar arasına yerleştirdi ve rüyaları ve görümleri 'SON GÜNLER'in diğer belirtileri arasında saydı. Amin.

"Yukarıdaki açıklamalardaki amacım, itirazları kutsal yazılara uygun bir biçimde ortadan kaldırmak ve okuyucunun zihnini bundan sonraya hazırlamaktır." James White.